

Publicerad 2023-09-11 23:33 av TrollTörnTrappan

en sorts självbiografi med allmänna drag, som lätt skruvad variant på mitt liv, via Stefans steg

Universum på Torget, andra kapitlet

Biblioteket ska strax hålla stängt för renovering i ett helt år!! På väg in i Kulturhuset för kanske tusende gången i sitt liv, får Stefan syn på det besynnerligt enkla, låtsat anspråkslösa anslaget, som man tejpat upp på klassiskt vis. Nu känner han världens hjärklappning, och det börjar svindla för den lilla farbrorns bokberoende horisont, medan han dock ej blev det minsta andfådd av de tre sorternas trappor upp hit från spårvagnshållplatsen. Studsar till i Stefans höstgula ryggsäck gör både Viveca Lärn lätt och Ernst Brunner tungt, än sålänge oåterlämnade. Redan vid informationsdisken låter han sig lugnas en smula, av en bekant bibliotekarie som förklarar att tillfälliga lokaler kommer att ersätta frånvaron. Den trånga sidan av Stefans annars rymliga fantasi, får genast bilden av en bokbuss som parkeras varannan tisdag på torget borta vid bussterminalen. Emellertid är det mitt inuti köpcentret som biblioteket ska få plats, på varken mer eller mindre än hundra kvadrat, medan övriga volymer lär spridas dit folk reserverar dem. Det stod ju längre ned på anslaget, men allt hans blick noterade var slutet på september 2023 ända t.o.m. nästa september. Som om den tiden skulle finnas inom räckhåll i samma verklighet - vilket Stefan starkt betvivlar.

Dessa ständiga renoveringar av Göteborg inklusive Frölunda, snart sagt in i minsta valv mellan hundra utspridda hörn - när ska de någonsin börja upphöra?!? Varje morgon tvingas han cykla över spårvagnsbron på Musikvägen, för under viadukten går bara enkelriktad motortrafik växelvis. Fyra veckors avspärning tycks bli minst åtta veckors, bland krångliga räcken och risken för ihoptrasslade styren. Nåja, förvånansvärt smidigt går det mesta trots allt! Man får väl vara nöjd med att slippa hamna mitt i någon skjutning eller sprängning av gängen - tänker Stefan att folk tänker, och trampar vidare mot industriområdet som ruvar framför naturreservatet. När den gamla pojken trampar hemåt igen efter gott arbete, brukar han för variationens skull kryssa mellan Radiogatorna, som han aldrig ens hade upptäckt under alla decennier de låg där så nära. Åter på torget vid den universella skulpturen, undrar Stefan om det här kommer att förbli hans hemtrakt under hela livet. Visserligen har den lilla farbrorn redan tagit förgivet att ingen annanstans någonsin blir hans bostad. Längtan bort råder blott i form av resor. Hans far fyller snart 80 och själv blir Stefan 48 i höst. Men det känns ändå spännande att undra och jämföra hur livet kunde ha varit.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TrollTörnTrappan med Poeter.se id #28800 innehar upphovsrätten